

efterat jeg nu har hørt den høitærede Conseilspræsident udtale sig; maa jeg rigtig nok tilstaa, at det ærede Medlem for Præstø Amt's 6te Valgkreds har været bedre underrettet end jeg. Jeg tilstaaer, at den høitærede Ministers første Foredrag faldt næsten som en Bombe, kan jeg sige, her i Thinget. Den ærede Minister udtalte nemlig, at han ansaa det for en ligefrem Operationsbæftis fra vor Side, et System, sagde han, at Regjeringsforslagene faae en mere eller mindre hensynsløs Behandling. Det er dette Udtryk, som i allerhøjeste Grad overraskede mig; jeg kan ikke negte, at denne Udtalelse forbausede mig meget. Skal man ofte høre saadanne Udtalelser fra Ministerbordet, at man i Virkeligheden ikke er imod selve Lovforslaget, men mod hele den Maade, hvorpaa det er kommet frem, saa veed jeg egentlig i og for sig ikke, hvorledes man skal stille sig. (Berg: Underkaste sig paa Maade og Unaade). Ja, det ærede Medlem siger, at man skal underkaste sig paa Maade og Unaade; men dette er jo en henkastet Ytring, som jeg ikke tror, at han selv mener. Det er Noget, hvorom der ikke kan være Tale, thi vi ere jo her Folkerepræsentanter; men hvad der er Tale om overfor hinanden, er gjensidig Tillid. Først naar man paaviser Noget, der berettiger til saadanne Udtalelser, forekommer det mig, at de ere paa deres Plads; men til Dato kan jeg ikke se Andet, end at saadanne Udtalelser ere, for at bruge den ærede Ministers Udtryk, vel skikede til at vække ondt Blod. Naar der fremkommer et Forslag, hvor den ærede Minister med Rette kan gjøre dette gjældende, skal Ingen være mere villig end jeg til at indrømme det; men saalænge dette ikke er Tilfældet, ser jeg ikke nogen Grund fra Ministerens Side til at fremkomme med saadanne Udtalelser, og endnu mindre kan jeg indse det, naar der ikke med Hensyn til selve Lovforslaget er nogen Uoverensstemmelse. Den eneste Uoverensstemmelse er — ja jeg tør vel ligefrem sige det — den at Regjeringen var fornærmet over, at vi have været maasse uheldige nok til ogsaa at fremkomme med et privat Lovforslag. Simidlertid vil jeg dertil sige ligesom det ærede Medlem for Præstø Amt's 6te Valgkreds, at det private Forslag var indbragt fra vor Side, førend man vidste, at Regjeringen vilde fremkomme med sit Forslag. Dernæst vil jeg ogsaa sige det Samme, som den ærede Formand for Udvalget, det ærede Medlem for Veile Amt's 2den Valgkreds (Berg), sagde, at vi stit ikke have lagt Regjerings Lovforslag til Side. Vor Grund er kun simpelthen den, som er udtalt af den ærede Ordfører, at man, for at være korrekt, kun har draget dette Punkt frem for at fremme det saa hurtigt som muligt og derefter senere at arbejde paa det andet. Jeg tror altsaa ikke, at der har været nogen Grund for den ærede Finansminister til at udtale sig saaledes, som stet er.

Stindenburg: Det forekommer mig, at de Bebrejdelser, som den høitærede Conseilspræsident rettede imod den Behandling, der er bleven ham og hans Ministerium tildel, ere blevne udtalte i for stærke Udtryk. Hvad der er hensynsløst, er jo relativt, men naar man sammenligner den Maade, hvorpaa det nuværende Kabinet er blevet behandlet, med den Maade, hvorpaa dette ærede Things ærede Flertal er optraadt imod det Ministerium, som gif umiddelbart iforveien, forekommer det mig ikke, at man med Rette kan karakterisere den Behandling, der er bleven det nuværende Ministerium tildel, som hensynsløs. Der blev af det nuværende Ministeriums Forgænger forelagt en Mangfoldighed af Reformlovsforslag, som vare meget udførlig og meget omhyggelig forberedte, og Ministeriet gif i mine Tanker Flertallets Fordringer overmaade vidt indse, ja langt videre, end jeg og adskillige Andre, som hele mine Anstuelser, fandt at være rigtigt og forfvarligt. Ikke desto mindre var dette Ministerium Gjenstand for de allerstærpeste Angreb, først igjennem en Række Dagsordener, og til Syvende og Sidst ved det allervoldsomste Middel, som dette Thing overhøvedet er i Stand til at anvende, nemlig Finantslovens Negtelse. Derefter indtraadte der et Dieblit, hvori det nævnte Ministerium i Stedet for at gaa videre i Impdekommen, indtog en bestemt Holdning og erklærede, at det, hvis Finantsloven ikke kom i Stand, vilde være nødt til at benytte en foreløbig Finantslov. (Ufbrydelse.) Ja, saaledes blev det opfattet af det ærede Flertal; der blev sagt, at man maatte anvende de Midler, som nødvendig krævedes. Det er i alt Fald vist, at der fremkom Ytringer, som kunde forstaaes paa den nævnte Maade, og at de virkede saaledes, at det strax blev erklæret, at Experimentet ikke vilde blive gjentaget, en Erklæring, der var saa overraskende, at en Mand i Sjælland, som meget sympathiserede med Flertallet, da det blev ham meddeelt, erklærede, at den paagjældende Rigsdagsmand ikke var istand til at have brugt en saadan Ytring; han maatte da være bleven gal. Derefter foregik der Valg, under hvilke Flertallet stillede sig langt mere indgekommende, end det havde gjort forinden Oploosningen. Der fremkom vel Antydninger om, at der, om end Finantsloven ikke vilde blive negtet, vilde foregaa Noget, som var endnu langt forfærdeligere end en Negtelse af Finantsloven; men dette blev ikke til Noget, da det kom til Stykket; der foregik ikke noget Forfærdeligt, men Alt gif sin jævne Gang.

Formanden: Maatte jeg ikke henstille til den ærede Læser, om han ikke vil kunne kaste det Bys, han puster, over den foreliggende Sag, uden derfor at gjenoptage Forhandlingen om disse forlængst tilbagelagte Stridspunkter.

Stindenburg: Nu kommer jeg til det.